

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย
SD	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	แทน ระดับชั้นของความเป็นอิสระ
n	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงค่าเอฟ
SS	แทน ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐานแต่ละตัวยกกำลังสอง
MS	แทน ค่าความแปรปรวน
Source of Variation	แทน แหล่งความแปรปรวน
Between Subject	แทน ระหว่างตัวอย่าง
Within Subjects	แทน ภายในตัวอย่าง
$SS_{w/in\ groups}$	แทน ผลรวมกำลังสองของความเบี่ยงเบนภายในกลุ่ม
Error	แทน ความคลาดเคลื่อน
I	แทน ระยะเวลาของการทดลอง
G	แทน กลุ่ม
$I \times G$	แทน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง
q	แทน ค่าวิกฤตของการแจกแจง
r	แทน ช่วงห่างระหว่างค่าเฉลี่ยในการเปรียบเทียบรายคู่ตามวิธีนิวแมน - คูลส์
*	แทน การมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 5 ตอนตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสุขในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในกลุ่มทดลองในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 3 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป ของกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)
เพศ		
1. ชาย	5	5
2. หญิง	5	5
อายุ		
1. 14 ปี	8	8
2. 15 ปี	2	2
สถานภาพของพ่อแม่ภายหลังการหย่าร้าง		
1. พ่อและแม่ไม่แต่งงานหรือมีคูใหม่	8	8
2. พ่อแต่งงานหรือมีคูใหม่	-	1
3. แม่แต่งงานหรือมีคูใหม่	2	-
4. พ่อและแม่แต่งงานมีคูใหม่	-	1
ระยะเวลาในการหย่าร้างของพ่อแม่		
1. 1 ปี	-	2
2. 2 ปี	-	-
3. 3 ปี	3	-
4. 4 ปี	-	-
5. 5 ปี	2	-
6. 6 ปี	-	-
7. 7 ปี	1	1
8. 8 ปี	-	1
9. 9 ปี	1	1
10. 10 ปี	-	1
11. 11 ปี	-	1
12. 12 ปี	-	1
13. 13 ปี	-	-
14. 14 ปี	3	2

จากตารางที่ 3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในกลุ่มทดลอง มีจำนวนทั้งหมด 10 คน แบ่งเป็นชายจำนวน 5 คน และเป็นหญิงจำนวน 5 คน มีนักเรียนในกลุ่มทดลองที่มีอายุ 14 ปี จำนวน 8 คน และมีอายุ 15 ปี จำนวน 2 คน สถานภาพของพ่อแม่ของนักเรียนในกลุ่มทดลองภายหลังการหย่าร้างมีดังนี้ พ่อและแม่ไม่แต่งงานหรือมีคู่ใหม่ 8 คน และแม่แต่งงานหรือมีคู่ใหม่มีจำนวน 2 คน และระยะเวลาในการหย่าร้างของพ่อแม่ของนักเรียนในกลุ่มทดลองมีดังนี้ หย่าร้างเป็นระยะเวลา 3 ปี จำนวน 3 คน หย่าร้างเป็นระยะเวลา 5 ปี จำนวน 2 คน หย่าร้างเป็นระยะเวลา 7 ปี จำนวน 1 คน หย่าร้างเป็นระยะเวลา 9 ปี จำนวน 1 คน และหย่าร้างเป็นระยะเวลา 14 ปี จำนวน 3 คน นักเรียนในกลุ่มควบคุมมีจำนวนทั้งหมด 10 คน แบ่งเป็นชาย จำนวน 5 คน และเป็นหญิงจำนวน 5 คน มีนักเรียนในกลุ่มควบคุมที่มีอายุ 14 ปี จำนวน 8 คน และมีอายุ 15 ปี จำนวน 2 คน สถานภาพของพ่อแม่ของนักเรียนในกลุ่มควบคุมภายหลังการหย่าร้างมีดังนี้ พ่อและแม่ไม่แต่งงานหรือมีคู่ใหม่ 8 คน พ่อแต่งงานหรือมีคู่ใหม่มีจำนวน 1 คน และพ่อและแม่แต่งงานมีคู่ใหม่มีจำนวน 1 คน และระยะเวลาในการหย่าร้างของพ่อแม่ของนักเรียนในกลุ่มควบคุมมีดังนี้ หย่าร้างเป็นระยะเวลา 1 ปี จำนวน 2 คน หย่าร้างเป็นระยะเวลา 7 ปี จำนวน 1 คน หย่าร้างเป็นระยะเวลา 8 ปี จำนวน 1 คน หย่าร้างเป็นระยะเวลา 9 ปี จำนวน 1 คน หย่าร้างเป็นระยะเวลา 10 ปี จำนวน 1 คน หย่าร้างเป็นระยะเวลา 11 ปี จำนวน 1 คน หย่าร้างเป็นระยะเวลา 12 ปี จำนวน 1 คน และหย่าร้างเป็นระยะเวลา 14 ปี จำนวน 2 คน

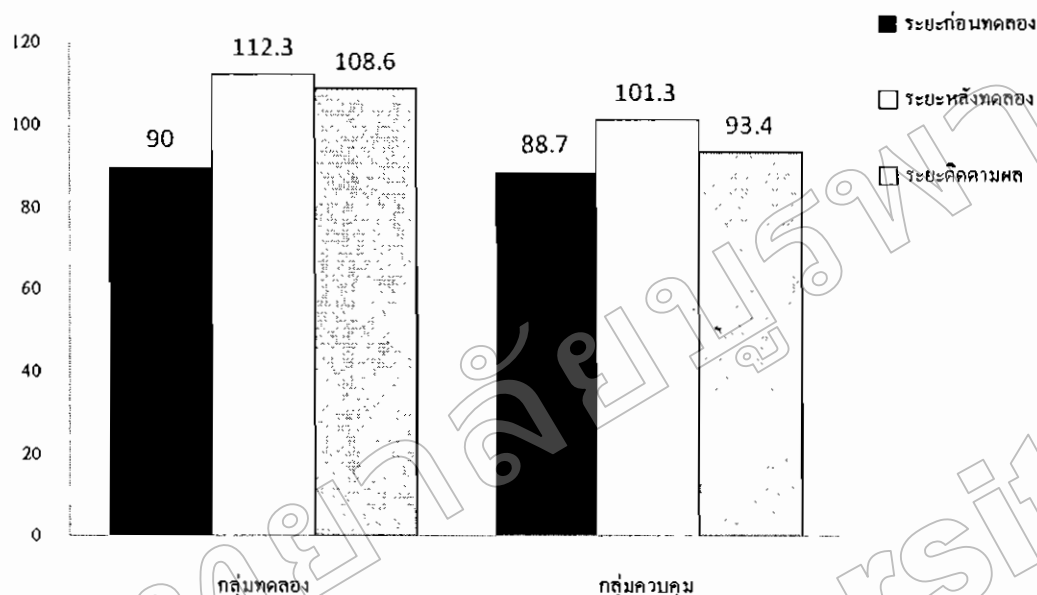
ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสุขในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสุขในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม			
คนที่	ระยะก่อน	ระยะหลัง	ระยะ	คนที่	ระยะก่อน	ระยะหลัง	ระยะ
	การทดลอง	การทดลอง	ติดตามผล		การทดลอง	การทดลอง	ติดตามผล
1	93	127	126	1	91	96	91
2	91	120	118	2	87	110	101
3	89	112	108	3	85	119	103
4	87	111	104	4	85	105	84
5	85	102	100	5	91	91	93
6	89	110	101	6	93	95	90
7	87	113	114	7	83	88	85
8	90	105	99	8	94	94	91
9	95	112	107	9	89	102	87
10	94	111	109	10	89	113	109
รวม	900	1123	1086		887	1013	934
$\bar{X}$	90	112.30	108.60		88.70	101.30	93.40
SD	3.266	7.025	8.618		3.653	10.242	8.276

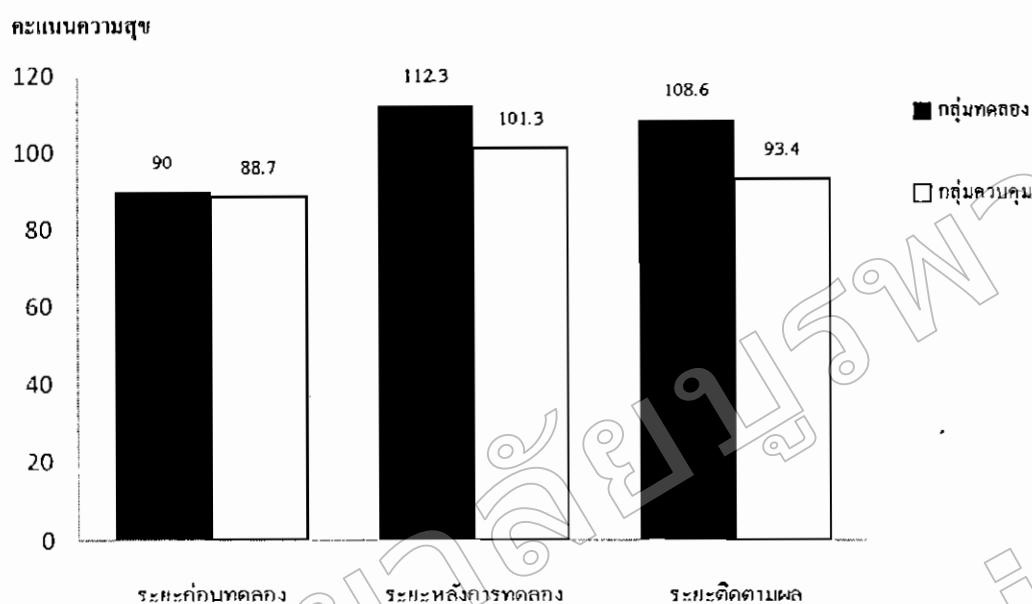
จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในกลุ่มทดลองเป็น 90, 112.30 และ 108.60 ส่วนในกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเป็น 88.70, 101.30 และ 93.40 ตามลำดับ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสุขในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในกลุ่มทดลองเป็น 3.266, 7.025 และ 8.618 ส่วนในกลุ่มควบคุมมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 3.653, 10.242 และ 8.276 ตามลำดับ

คะแนนความสุข

ภาพที่ 7 แผนภูมิเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในกลุ่มควบคุม

จากภาพที่ 7 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขในระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 90 ระยะหลังการทดลองเป็น 112.30 ซึ่งเพิ่มขึ้นเท่ากับ 22.30 และระยะติดตามผลเท่ากับ 108.60 ซึ่งลดลงจากระยะหลังการทดลองเท่ากับ 3.70 ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขในระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 88.70 และในระยะหลังการทดลองเป็น 101.30 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากระยะก่อนทดลองเท่ากับ 12.60 และระยะติดตามผลเป็น 93.40 ซึ่งลดลงจากระยะหลังการทดลองเท่ากับ 7.90

ภาพที่ 8 แผนภูมิเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในกลุ่มควบคุม

จากภาพที่ 8 พบว่า ในระยะก่อนการทดลองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในกลุ่มควบคุมเท่ากับ 1.30 ในระยะหลังการทดลองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในกลุ่มควบคุมเท่ากับ 11 และในระยะติดตามผลนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในกลุ่มควบคุมเท่ากับ 15.20

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสุขจำแนกเป็นรายด้านของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่ม
ตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัว
หย่าร้างในกลุ่มควบคุม

ความสุข จำแนกเป็นรายด้าน	ระยะการทดลอง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
1. ความพึงพอใจในชีวิต (Life Satisfaction)	ระยะก่อนการทดลอง	16.40	1.430	17.30	1.418
	ระยะหลังการทดลอง	18.10	1.595	17.70	2.163
	ระยะติดตามผล	19.00	1.764	15.30	2.163
2. ความมีชีวิตรื่นเริง (Joy)	ระยะก่อนการทดลอง	14.90	2.079	14.90	1.663
	ระยะหลังการทดลอง	18.80	2.150	16.90	1.729
	ระยะติดตามผล	18.40	1.506	15.70	1.418
3. ความภาคภูมิใจในตนเอง (Self - Esteem)	ระยะก่อนการทดลอง	16.80	3.155	15.90	1.524
	ระยะหลังการทดลอง	22.20	1.989	19.50	2.593
	ระยะติดตามผล	20.70	2.497	18.10	2.767
4. ความสงบทางจิตใจ (Calm)	ระยะก่อนการทดลอง	14.60	1.838	16.40	2.011
	ระยะหลังการทดลอง	20.80	2.044	19.20	2.616
	ระยะติดตามผล	20.20	1.989	18.10	1.912
5. การควบคุมตนเอง (Self - Control)	ระยะก่อนการทดลอง	14.00	2.055	12.80	1.687
	ระยะหลังการทดลอง	16.50	1.958	14.00	1.700
	ระยะติดตามผล	14.90	1.853	13.60	2.459
6. การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง (Self - Efficacy)	ระยะก่อนการทดลอง	13.30	1.494	11.40	2.171
	ระยะหลังการทดลอง	15.90	1.969	14.00	2.108
	ระยะติดตามผล	15.40	2.063	12.60	2.271

จากตารางที่ 5 ความสุขเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนด้านความพึงพอใจ
ในชีวิต (Life Satisfaction) ในระยะก่อนการทดลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจาก
ครอบครัวหย่าร้างที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงต่ำกว่านักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในกลุ่มควบคุมเท่ากับ .09 ส่วนในระยะ

ค่าเฉลี่ยคะแนนด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self - Efficacy) ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหยาบช้าที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเชิษฐความจริงสูงกว่านักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในกลุ่มควบคุมเท่ากับ 1.90, 1.90 และ 2.80 ตามลำดับ

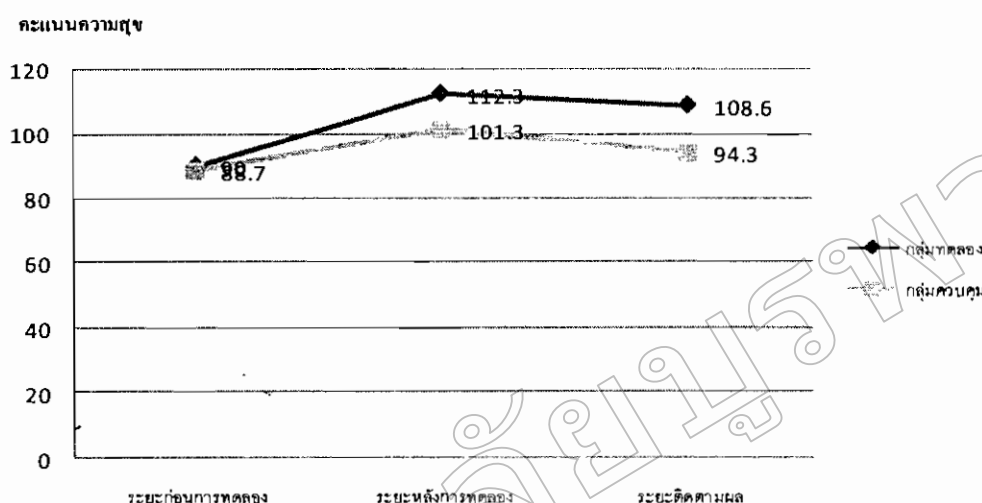
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Subjects	19	2992.1833		
<i>G</i>	1	1260.4167	1260.4167	13.1008*
<i>SS_{w/in groups}</i>	18	1731.7667	96.2093	
Within Subjects	40	4824.6667		
<i>I</i>	2	3159.1000	1579.5500	49.1335*
<i>I × G</i>	2	508.2333	254.1167	7.9046*
<i>I × SS_{w/in groups}</i>	36	1157.3333	32.1481	
Total	59	7816.8500		

$$F_{.05}(1, 18) = 4.41, F_{.05}(2, 36) = 3.26$$

จากตารางที่ 6 พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาในการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาพที่ 9 กราฟเส้นแสดงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในกลุ่มควบคุม

จากภาพที่ 9 พบว่า ในระยะก่อนการทดลองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขใกล้เคียงกัน แต่ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลมีการเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยคะแนนความสุข โดยในระยะหลังการทดลองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในกลุ่มควบคุม และในระยะติดตามผลนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในกลุ่มควบคุมเช่นกัน แสดงให้เห็นว่าวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองส่งผลต่อความสุขจึงทำให้ค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขของกลุ่มทดลองสูงขึ้น

เนื่องจากพบปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงมุ่งทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลอง และผลย่อยของระยะเวลาการทดลอง พบผลการทดลองดังตอนที่ 3 และตอนที่ 4

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในกลุ่มทดลองในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ตารางที่ 7 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

Source of Variation	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>
Between Groups	1	8.4500	8.4500	0.1579
Within Groups	54	2889.1000	53.5019	

ปรับค่า *df* ด้วยวิธีการของ Welch and Satterthwaite (Howel, 2007, p. 459) ได้ *df* ค่า = 41
 $F_{.05}(1, 41) = 4.08$

จากตารางที่ 7 พบว่า ในระยะก่อนการทดลองค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 0.1579$)

แสดงว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขของกลุ่มทดลอง ($\bar{X} = 90$) และกลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 88.70$) ในระยะก่อนการทดลองไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 8 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะหลังการทดลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในกลุ่มควบคุม

Source of Variation	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>
Between Groups	1	605.0000	605.0000	11.3080*
Within Groups	54	2889.1000	53.5019	

ปรับค่า *df* ด้วยวิธีการของ Welch and Satterthwaite (Howel, 2007, p. 459) ได้ค่า *df* = 41
 $F_{.05}(1, 41) = 4.08$

จากตารางที่ 8 พบว่า ในระยะหลังการทดลองค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 11.3080^*$)

แสดงว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขในระยะหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริง มีค่าเฉลี่ยคะแนนความสุข ($\bar{X} = 112.30$) สูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในกลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 101.30$)

ตารางที่ 9 ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะติดตามผลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในกลุ่มควบคุม

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Groups	1	1155.2000	1155.2000	21.5918*
Within Groups	54	2889.1000	53.5019	

ปรับค่า df ด้วยวิธีการของ Welch and Satterthwaite (Howel, 2007, p. 459) ได้ค่า $df = 41$
 $F_{.05}(1, 41) = 4.08$

จากตารางที่ 9 พบว่า ในระยะติดตามผล ค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 21.5918^*$)

แสดงว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขในระยะติดตามผลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 108.60$) สูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในกลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 93.40$)

ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจาก
กรอบครัวห่าร้างในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 10 ผลการทดสอบย่อยของระยะเวลาในการทดลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริง

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Subjects	9	882.3000		
<i>I</i>	2	2856.4667	1428.2333	78.8112*
Error	18	326.2000	18.1222	
Total	29	4064.9667		

$$F_{.05}(2, 18) = 3.55$$

จากตารางที่ 10 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับ
คำปรึกษาตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริง ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และ
ระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 78.8112^*$)

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขเป็นรายคู่ในระยะก่อนการทดลอง
ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของกลุ่มทดลองด้วยวิธีการทดสอบแบบ
นิวแมน - คูลส์ (Newman - Keuls)

$\bar{X}$	ระยะก่อนการทดลอง	ระยะติดตามผล	ระยะหลังการทดลอง
	90	108.60	112.30
90	-	18.60*	22.30*
108.60		-	3.70
112.30			-
<i>r</i>		2	3
$q_{.95}(r, 18)$		2.97	3.61
$q_{.95}(r, 18) \sqrt{\frac{MS_{error}}{n}}$		4.00	4.86

จากตารางที่ 11 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างจากระยะก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง และไม่พบความแตกต่างระหว่างระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล คือ ค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงในระยะหลังการทดลอง ($\bar{X} = 112.30$) และระยะติดตามผล ($\bar{X} = 108.60$) ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 12 ผลการทดสอบย่อยของระยะเวลาของการทดลองในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในกลุ่มควบคุม

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Subjects	9	849.4667		
I	2	810.8667	405.4333	8.7805*
Error	18	831.1333	46.1741	
Total	29	2491.4667		

$$F_{.05}(2, 18) = 3.55$$

จากตารางที่ 12 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 8.7805^*$)

ตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขเป็นรายคู่ในระยะก่อนการทดลอง
ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของกลุ่มควบคุมด้วยวิธีการทดสอบแบบ
นิวแมน - คูลส์ (Newman - Keuls)

$\bar{X}$	ระยะก่อนการทดลอง	ระยะติดตามผล	ระยะหลังการทดลอง
	88.70	93.40	101.30
88.70	-	4.70	12.60*
93.40		-	7.90*
101.30			-
r		2	3
$q_{.95}(r, 18)$		2.97	3.61
$q_{.95}(r, 18) \sqrt{\frac{MS_{error}}{n}}$		6.38	7.76

จากตารางที่ 13 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขในระยะก่อนการทดลองและระยะติดตามผลแตกต่างจากระยะหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขในระยะก่อนการทดลองและระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขในระยะก่อนการทดลองและระยะติดตามผลต่ำกว่าระยะหลังการทดลองและไม่พบความแตกต่างระหว่างระยะก่อนการทดลองและระยะติดตามผล คือ ค่าเฉลี่ยคะแนนความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 88.70$) และระยะติดตามผล ($\bar{X} = 93.40$) ไม่แตกต่างกัน